

Winstuitkering over 1954

Hierdoor delen wij aan de arbeiders van de K.Z.M. en G.M.E. mede, dat na overleg met de Nederlandse Katholieke Metaalbewerkerbond „St. Eloy” en het bestuur van de Kern voor de winstdeling over 1954 de volgende regeling is getroffen.

1. De arbeiders, die op 1 januari 1954 en eveneens op 31 december 1954 in onze dienst waren, ontvangen:
12.88% van het gedurende de periode 16 mei 1954 t/m 4 september 1954 verdiende loon, alsmede gedurende deze periode ontvangen ziekengeld, ongevallengeld en kinderbijslag. Onder kinderbijslag wordt hier verstaan de kinderbijslag over het 3e kwartaal van 1954 vermenigvuldigd met 112/92.
2. De arbeiders, die ná 1 januari 1954 doch vóór 16 mei 1954 in onze dienst zijn gekomen en op 31 december 1954 in onze dienst waren, ontvangen:
12.88% van het gedurende de periode 16 mei 1954 t/m 4 september 1954 verdiende loon, alsmede gedurende deze periode ontvangen ziekengeld, ongevallengeld en kinderbijslag. (voor wat onder kinderbijslag wordt bedoeld: zie onder 1).
3. De arbeiders, die op 16 mei en later, doch vóór 5 september 1954 in onze dienst zijn gekomen en op 31 december 1954 in onze dienst waren, ontvangen:
of 12.88% van het gedurende de periode van 17 mei 1954 t/m 4 september 1954 verdiende loon, alsmede gedurende deze periode ontvangen ziekengeld, ongevallengeld en kinderbijslag (voor wat hier onder kinderbijslag wordt verstaan, zie onder 1). of 2% van het door hen in 1954 totaal verdiende bruto-loon. Het hoogste van deze twee bedragen zal worden uitgekeerd.
4. De arbeiders, die na 4 september 1954 in onze dienst zijn gekomen en op 31 december 1954 in onze dienst waren, ontvangen:
2% van het door hen in 1954 totaal verdiende bruto-loon.

Deze methode van winstdeling is volkomen gelijk aan die van het vorige jaar en heeft de bedoeling een premie te verstrekken aan die arbeiders, die gedurende de warme zomermaanden regelmatig in ons bedrijf werkzaam zijn gebleven.

Het totaal op deze wijze te verdelen bedrag beloopt ruim f 150.000,—. De uitkering van deze winstdeling zal geschieden op vrijdag 21 oktober a.s.

Deze regeling geldt alleen voor de winstdeling van 1954, zodat hieraan voor de toekomst geen rechten kunnen worden ontleend.

Aan arbeiders die ingevolge artikel 1639 p of om soortgelijke redenen ontslagen zijn, kunnen wij uiteraard geen rechten op uitkering toekennen.

Het verheugt ons, dat wij U deze uitkering, dank zij Uw gezamenlijke inspanning, kunnen verstrekken; wij danken U voor Uw inzet, die onder dikwijls moeilijke omstandigheden moest plaatsvinden en spreken de hoop uit, dat wij ook voor de toekomst op deze inspanning mogen rekenen.

Budel, oktober 1955.

DE DIRECTIE.

Toelichting op de winstverdeling

Eindelijk is dan de kogel door de kerk!

We hebben lang moeten wachten voor we zekerheid hadden en er deden al geruchten de ronde, dat er dit jaar geen winstdeling zou plaats hebben. Maar pessimisten krijgen meestal geen gelijk; het blijkt ook nu weer.

De winstdeling is dus net eender als vorig jaar. Da's niet gek! Want daar zijn toen mooie bedragen uitgekeerd. Men heeft ons gezegd, dat per man gemiddeld ongeveer f 150,— zal worden verstrekt. Dat is dus gemiddeld: iemand, die pas eind '54 hier gekomen is krijgt uiteraard minder, maar zij die hard hebben gewerkt door veel overuren te maken, of zij die veel kinderen hebben, komen weer boven deze f 150,— uit, soms zeer aanmerkelijk.

Het totaal bedrag, dat uitgekeerd gaat worden is dus ongeveer f 10.000 meer dan vorig jaar. „Ja maar”, zal hij met het goede geheugen zeggen, „vorig jaar kregen we 14% van het loon, kinderbijslag etc.”

„Keurig onthouden”, zeggen wij, maar even iets verder doordenken. Want in 1954 zijn de lonen allemaal verhoogd, eerst met 8 en toen nog eens met 6%. En nu even een rekensommetje gemaakt: 13% van f 100,— is f 13,—, maar 10% van f 130,— is ook f 13,—, dus je kunt op een gegeven moment beter een klein percentage van een groot bedrag krijgen, dan een groot percentage van een klein bedrag, als U begrijpt wat ik bedoel!”

In feite zal het dan ook zo zijn, dat iedereen gemiddeld net zo veel zal krijgen als hij vorig jaar heeft gehad, maar vergeet niet, als U iets minder ontvangt dan vorig jaar, dat U wel eens minder overgewerkt of minder kinderen voor kinderbijslag gehad kunt hebben! Vergeet bovendien niet, dat in de loonsverhoging in '54 een deel welvaart is verrekend en daarop komt dan nog eens dit winstdelingspercentage!

Dat het percentage wordt genomen over de periode 16 Mei t.e.m. 4 September is zonder veel nadenken wel duidelijk. Het is de bedoeling om hén te waarderen, die letterlijk en figuurlijk „de hitte van de strijd” (die hete zomer) hebben gedragen. We vinden dat billijk en we zullen er aan denken voor het komende jaar!!

Dat de grote gezinnen extra zijn bedacht en dat zij, die door ziekte of ongeval buiten hun schuld niet konden meedoen aan de productie toch hun waardering kregen, zal wel door niemand worden gelaakt.

Of er geen speld tussen te krijgen is tussen deze regeling, weten we niet: geen enkele regeling is volmaakt, maar daar is bij een enkel individueel geval nog altijd overleg mogelijk.

Dat de Directie ons niets beloven kan voor het komende jaar, is weer zo helder als glas, want wat kan er in een jaar zoal gebeuren: president Eisenhower krijgt een hartaanval en de hele geldmarkt krijgt een klap die miljarden gulden heeft gekost. We willen maar zeggen: mensen, Let op Uw zaak!

Dat arbeiders, die zich niet fideel hebben gedragen en door hun gedrag ontslag hebben uitgelokt, niet van deze feesttaart zullen meeeten, is een consequentie van hun eigen gedrag. Berouw komt na de zonde!

Het is altijd een prettige gedachte te weten, dat je inspanning beloond wordt. En het is inderdaad zo, dat het werk hier op de fabriek niet altijd meevalt: er zijn mensen, die zéér zwaar werk verrichten. Al wordt de waardering niet steeds uitgesproken op het moment, dat we dat nu eens echt graag zouden willen of nodig hebben, soms bespeuren we toch, dat die waardering er is. Mannen onder elkaar zijn meestal niet zo attent, geven elkaar niet gemakkelijk complimentjes: soms zijn ze te bang om hun gevoelens te tonen, soms zijn ze zo druk met hun werk bezig, dat ze deze attentie vergeten. Maar deze geste mogen we zien als een waardering voor het stoere werk dat weer is verricht. We mogen en moeten daar elkaar dankbaar voor zijn, want eigenlijk is het zo, dat we op elkaar moeten kunnen rekenen: zonder arbeiders geen productie, zonder uitvinder geen methodes, zonder constructeurs en tekkenaars geen machines, zonder leiding geen organisatie, zonder handelingen geen in- en verkoop, zonder administratie geen verband, geen productiecijfers en geen lonen, nee we kunnen elkaar niet missen. Speciaal aan hen, die de zwaarste verantwoordingen dragen om deze grote arbeids-gemeenschap, onderling en naar buiten in het goede spoor te houden, onze oprechte dank. Vergelijken we ons met soortgelijke bedrijven, dan mogen we niet mopperen. We mogen dan al eens gezellig kankeren, als het erop aankomt zijn er veel dingen, die we niet graag zouden missen. Stiekum zijn we toch trots op dit ruige bedrijf van echte mannen, een bedrijf dat leeft en dat leven zal als we de handen gereed en de gedachten actief houden.

De Maurits-tankers

Ambassadeurs van ons bedrijf.

„Een schip heeft soms een haast even bewogen leven als een mens” zegt Jan Biezenaar.

Men hoort wel beweren, dat een bedrijf voor een belangrijk deel beoordeeld wordt naar het uiterlijk (kleding en houding) van haar vertegenwoordigers.

Als dit zo is — en waarom zouden wij er aan twifelen — dan maakt onze dochteronderneming, de G.M.E., geen slechte beurt met haar vertegenwoordigers bij uitstek, haar tankschepen.

De heer Jan Biezenaar, water-consul van de A.N.W.B. en deskundige op scheepvaartgebied denkt er blijkbaar ook zo over. Geregeld verschijnen er in dagbladen en scheepvaartperiodieken artikelen van zijn hand en onlangs nam hij ook onze tankers onder de loupe. Met toestemming van de schrijver laten wij het artikel hier grotendeels volgen in de overtuiging dat het ook voor onze werkers, al zijn het dan geen waterratten, interessant is.

HET WEL EN WEE VAN DE MAURITSTANKERS.

Ter hoogte van de Budelse Zinkfabrieken, verscholen achter hoge opritten van een kleine brug, ligt een haventje, in schipperstermen „Budels Gat” genoemd. Miniatuurtreintjes rijden er af en aan en twee stoomkranen grijpen gretig de scheepsruimen leeg. Slechts weinigen weten, dat dit intiem haventje van de zinkfabrieken te Budel, waar de rook van het kleine treintje en de stoomkranen onzichtbaar opgaat in de enorme rookmassa van de zinkovens, nog juist onder de gemeente Weert ligt en de drukste haven van het Weertse land is.

Onlangs is deze haven geheel gemoderniseerd evenals de fraaie „Maurits”-tankers, die hier hun thuis hebben.

GEZELLIGE DRUKTE.

Er heerst een gezellige drukte in het haventje, dat door een spoorlijn en een moderne weg verbonden is met de meer landwaarts gelegen fabrieken. Een puffende stoomkraan lost een schip zinkerts in het gereedstaand treintje. Aan de andere kraan wordt een schip zink voor Antwerpen geladen, een kostbare last. Straks is er een kolenschip aan de beurt om gelost te worden. De schipper legt de luiken al open. Misschien wordt een schip vette leem voor de bouw van de zinkovens, dat juist binnenkomt, vandaag ook nog gelost. Een „Maurits”-tanker neemt een lading zwavelzuur voor Stein in en morgen moet er een schip abbrãnde geladen worden voor de Ruhr.

Zo gaat het hier dag in, dag uit. De fabriek mag geen moment stil staan. De nodige grondstoffen moeten worden aangevoerd en de kostbare eindpro-

ducten moeten tijdig worden verscheept.

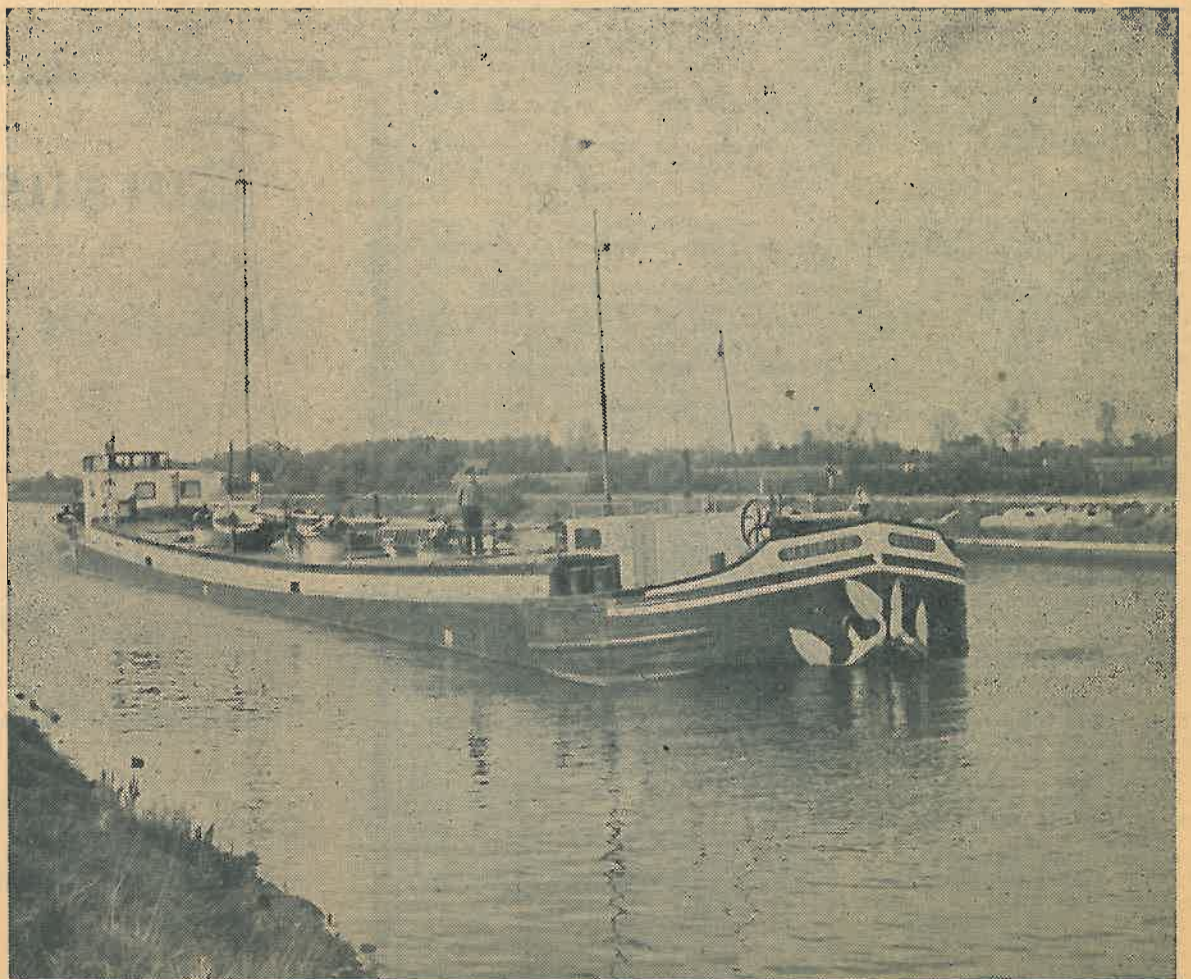
De volgende week komt in Rotterdam een ertsboot voor Budel binnen. Dit betekent, dat enkele dagen later tien schepen kort na elkaar in de haven van de zinkfabrieken arriveren en vlug gelost moeten worden, want ligdagen zijn duur.

UITBREIDING EN MODERNISERING HAVEN.

Teneinde aan zoveel drukte het hoofd te kunnen bieden besloot de directie van de zinkfabriek, de outillage van de haven te verbeteren. Het civiel ingenieurbureau Lutters uit Weert maakte plannen voor dit groot werk. De haven was te kort om gelijktijdig twee achter elkaar gelegen schepen te lossen of te laden, terwijl slechts over één kademuur beschikt kon worden.

Thans is de haven met 10 meter verlengd en op 110 meter lengte gebracht. In de breedte werd 5 meter gewonnen, zodat deze nu 35 m. bedraagt. Aan de oostzijde werd een nieuwe kade gemaakt van gewapend beton; damplanken verbonden door een koppelbalk. Deze koppelbalk wordt door niet minder dan 140 stuks zware betonpalen ter lengte van 8,50 m., tot 45 jukken gebundeld, tegen verschuiving beveiligd. De nieuwe kade wordt enkel gebruikt voor het laden van massagoed als abbrãnde en as. Om deze goederen snel te kunnen laden is over de gehele lengte van de kade een groot viaduct gebouwd dat 3,20 m. hoog is. Over dit viaduct kunnen auto's rijden, die hun lading in een recordtijd via trechters in de schepen kunnen kiepen. Via aansluitende wegen is het viaduct met de bestaande wegen verbonden. Het viaduct is zodanig gebouwd, dat

t.z.t. een zware kraan gemonteerd kan worden. De achterzijde van de haven is thans eveneens van een damwand voorzien, terwijl het gehele havencomplex werd uitgebaggerd. Een en ander betekent een belangrijke verbetering en verfraaiing van de haven. Het werk werd uitgevoerd door de firma Gebrs. Vermeijlen te Eindhoven. Het heil- en baggerwerk geschiedde door de firma J. Driessens te Weert. In drie tot vier uur kan thans een schip geladen worden, terwijl aan beide kaden twee schepen achter elkaar kunnen meren. Om de tankschepen sneller te kunnen laden werd nabij de haven een zwa-velzuurtank gebouwd met een inhoud van 1100 ton. (Vervolg pag. 2.)

En der Mauritsen in de vaart.

(Foto Jan Biezenaar.)

De Maurits-tankers

Vervolg van pag. 1.

EIGEN TANKVLOOT.

In 1936 bracht de N.V. Gemengde Metaalartsen te Budel een eigen tank-schip voor het vervoer van zwavelzuur in de vaart. Een flinke kempenaar werd tot motortankschip verbouwd en kwam onder de naam „Maurits” in de vaart. Deze naam was ontleend aan de Staatsmijn „Maurits”, die het zwavelzuur via de haven van Stein afnam. In 1937 werd de vloot uitgebreid met de „Maurits II”, een Franse tanker die eerst op de werf te Spaarndam tot 48,50 m. verlengd werd. Een jaar later kwam de „Maurits III” in de vaart. Ook dit was een Franse tanker, die evenals de „Maurits II” in verband met de breedte van het schip, buitenom over zee van Frankrijk naar Nederland gebracht moest worden. In 1938 beschikte de fabriek dus over een tankvloot, bestaande uit drie motorschepen.

Een schip heeft soms een haast even bewogen leven als een mens. Zo ging het ook met de „Maurits”-tankers.

In 1939 kwam de motortanker „Jura”, een zgn. „hardloper”, ter hoogte van Varik op de Waal in volle vaart in aanvaring met de „Maurits”. De aanvaring kwam zo hard aan, dat de „Maurits” in korte tijd zonk. Met zware bokken werd het schip in twee helften gelicht en naar de werf te Bolnes gesleept, waar de twee stukken weer aan elkander gemaakt werden en de nodige reparaties werden verricht. Na een procedure van ongeveer tien jaren werd de kapitein van de „Jura” schuldig verklaard aan de aanvaring, waarbij gelukkig geen mensenlevens te betreuren waren. Intussen was de „Jura” zelf ook al verloren gegaan. Tijdens de bezetting zonk dit schip, na op zee ter hoogte van Ostende op een mijn te zijn gelopen.

DE VLOOT IN DE OORLOG.

Tijdens de inval van de Duitsers bleven de „Maurits”-tankers onbeschadigd. Even gelukkig was de „Maurits”, die in de haven van Stein onbeschadigd door de Engelsen bevrijd werd.

Veel minder was het de „Maurits II” die in Bree (B.) ten onder ging, nadat de Duitsers het schip hadden opgeblazen en granaattreffers en een hevige brand het fraaie schip in een totaal verwrongen wrak hadden veranderd.

De „Maurits III” was door de Duitsers gevorderd en maakte verre reizen naar de kanten van Maagdenburg. Bij de bevrijding werd dit schip vrijwel onbeschadigd hoog en droog tussen de kribben te Ewijk aan de Waal aangevonden.

De „Maurits II” werd als eerste schip na de bevrijding op de Weerter werf hersteld. Wegens gebrek aan materialen werd het echter niet meer als tankschip herbouwd, doch kwam het als een open motorvrachtschip in de wilde vaart. In 1948 werd dit vaartuig te Sliedrecht weer tot tankschip verbouwd.

MODERNISERING.

De directie van de fabriek ging met haar tijd mee en besloot de vloot te moderniseren. Allereerst kwam de „Maurits II” aan de beurt. Te Sliedrecht werd in 1950 de typisch-letijke Franse achterstevens vervangen door een moderne steven met een balansroer. De motor werd vervangen, terwijl de directie niet blind was voor de belangen van de bemanning. De woonverblijven werden gemoderniseerd, terwijl op de voorsteven een roef werd geplaatst als verblijf voor de knecht.

In 1951 volgde op dezelfde werf de modernisering van de „Maurits III”. Hier werden dezelfde verbeteringen aangebracht, een verfraaiing van het schip. Bovendien werd het schip met circa 11,50 m. verlengd, waardoor het laadvermogen ongeveer 85 ton groter werd.

Tenslotte werd enkele maanden geleden het vlaggeschip de „Maurits” op de Weerter werf flink onderhanden genomen. De laadbakken die gebruikt werden om ballast of kolen in te nemen, werden verwijderd, waardoor het schip een mooiere vorm kreeg. Op het achterschip werd een modern woonverblijf aangebracht, terwijl op de voorsteven voor het personeel een keurig dagverblijf werd ingericht. Bovendien werd een tank bijgeplaatst, waardoor het laadvermogen met circa 20 ton steeg. Voor een betere navigatie werd het schip uitgerust met een balansroer, terwijl een speciale constructie gemaakt werd om de stuurhut zeer gemakkelijk en eenvoudig omhoog of omlaag te brengen.

Zo beschikt de N.V. Gemengde Metaalartsen thans over drie moderne tankers, die aan alle eisen voldoen en regelmatig naar Stein, IJmuiden en Vlaardingen uitvaren om het zwavelzuur af te voeren. Overal trekken deze keurig onderhouden schepen, waar men met de witte lak niet zuinig is geweest, de aandacht. Veel weten de mensen in het Weerter land over het algemeen niet van scheepvaart, doch dat de „Maurits”-vloot van de „Beulderfabriek” is kan zelfs iedere kleine Weerter jongen, die wel eens aan het kanaal komt en een passerende „Maurits”-tanker met rijke kinderfantasie heeft nagetuurd, u vertellen. Intussen ontvingen de tankers een eigen vaarvlag met het embleem van de zinkfabrieken, een waardig vlagvertoon voor de Budelse industrie.

Behouden vaart, „Maurits”-mannen!

Misverstand over Bijverdienste.

U hebt ongetwijfeld in de plaatselijke pers onze advertenties gezien, die met koeien van letters om werkrachten vragen. Ja, er is nog veel te doen in ons bedrijf, wij kunnen nog veel werkers gebruiken. Wij weten, dat er nog verschillende boerenzonen zijn en misschien ook wel mensen, die zelfstandig werken of vervroegd gepensioneerd zijn, die over vrije tijd beschikken en in die vrije tijd wat willen bijverdienen. De grote drukte op het land is nu voor de boeren voorbij. Wij geven hun graag de gelegenheid om bij ons te komen werken tegen het loon en onder die voorwaarden, die wettelijk of door het gebruik geregeld zijn. We kunnen uiteraard de wet of de C.A.O. niet links laten liggen; dit zou strafbaar zijn en het zou onrechtvaardig zijn voor hen die bij ons werken en voor wie wij de wet óók moeten laten gelden.

Nu zijn er verschillende van onze werkers, die een oogje op de bijverdienste hebben. En hoe graag we hun dit buitenkansje ook zouden gunnen, dit kan helaas niet, want, zoals gezegd, we zitten aan de wet vast.

U weet, we hebben de verplichte 48-urige werkweek. Verplicht wil hier zeggen: de werkgever moet de kans geven om de werknemer 48 uur per week te laten werken en de werknemer mag niet meer dan 48 uur werken.

„Maar daar zijn er toch genoeg die meer dan 48 uur per week werken!” merkt U heel verstandig op. Dat is waar, maar weet U wel, dat daar

toestemming voor nodig is van de Arbeidsinspectie? Toestemming is nodig om in ploegen te laten werken; toestemming is ook nodig om boven de 48 uur te mogen komen b.v. voor onze onderhoudsdienst. Maar die toestemming wordt slechts verleend aan een beperkte groep. Wij hebben die verkregen voor onze onderhoudsdienst en U zult het wel met ons eens zijn, dat dit wel zo'n belangrijke groep is, dat wij allereerst toestemming voor hen proberen te krijgen. Die hebben we, maar daarmee zitten we aan ons maximum. Dat is jammer, maar waar!

Het is zelfs zo, dat er zich al diverse mensen bij ons gemeld hebben, maar die werken reeds ergens anders 48 uur; wij mogen hen dan niet aannemen. De wet gebiedt n.l. dat de gene die zich meldt en ook wij tegenover de andere werkgever eerlijk moeten opbiechten, hoeveel uur er al gewerkt wordt; dit mag de 48 uur niet overschrijden.

Het is spijtig voor degenen, die in al hun ijver teleurgesteld moeten worden.

Maar weet U een kennis of een vriend, die nog in aanmerking komt om hier vier uur te komen werken, por hem dan eens aan. Er is nog van alles te doen: opruimen, nazien, onderhoud en fabriekswerk van allerlei aard. Hij kan 's morgens of 's middags 4 uur komen werken, naar eigen keuze. U weet ook, ons bedrijf is geen bedrijf voor juffies; wij hebben vooral stoer mannenwerk; daar werken bij ons „kerels”, die niet voor een klein-tje vervaard zijn. Ze kunnen van ons bedrijf zeggen wat ze willen, maar ze kunnen niet zeggen, dat er op diverse afdelingen niet stoer gewerkt wordt!

O zo!!

De toekomst van onze kinderen

II

Het is voor de jeugd van vandaag soms heel moeilijk om een juiste beroepskeuze te doen. Vroeger ging dat veel gemakkelijker; toen was er soms niet eens sprake van een keuze; de zoon van de boer werd boer, de zoon van de ambachtsman koos het beroep van zijn vader, en daarmee uit! Alleen in de hogere standen speelde het probleem van het kiezen van een beroep wel eens, maar omdat de beroepsmogelijkheden niet zo groot waren als thans, was dit geen maatschappelijk probleem.

We trappen een open deur in als we constateren, dat de maatschappij zoveel gecompliceerder, zoveel ingewikkelder is geworden. De bevolking is aanmerkelijk toegenomen en de wetenschap is met sprongen vooruitgegaan. Hierdoor is het aantal beroepen veel groter geworden en wel ten eerste, omdat er geheel nieuwe, volkomen onbekende beroepen zijn bijgekomen (denk maar eens aan de technische beroepen) en ten tweede, omdat deze beroepen maar ook de oude veel verder gespecialiseerd zijn. Het aantal beroepen loopt in de duizenden!!

In heel veel gevallen gaat aan de beroepskeuze eerst een schoolkeuze vooraf. Reeds de schoolkeuze is een moeilijk probleem geworden. Het aantal schooltypen is uitgebreid, de programma's verzaaid en doordat het aantal jongens dat wil gaan studeren, zo groot geworden is, is de concurrentie ook toegenomen: de besten worden toegelaten of alleen de bollebozen halen de eindstreep. Het gaat ook hoe langer hoe meer waar worden, dat men gestudeerd moet hebben om een behoorlijke baan te krijgen. En het is toch zo, dat welhaast iedereen het graag zo goed mogelijk wil hebben. Als men vroeger een „goeie kruiwagen” had, dan moest het al gek lopen, als men niet aardig op zijn pootjes terecht kwam. Tegenwoordig doet men met die „goeie kruiwagens” niet zo veel meer; nu kijkt men veel meer naar wat men waard is.

De maatschappij is in al zijn geleidingen sterk veranderd en veranderd nog steeds. „We leven wel!” zeggen we, maar dat betekent tevens, dat we niet erg ver vooruit kunnen kijken en met nog veel minder zekerheid dan vroeger kunnen zeggen, hoe het straks zal zijn. Een voorbeeld: als men een twintigtal jaren geleden een behoorlijke opleiding had voor een administratief beroep b.v. Mulo, dan was, wat men noemt, „je kostje gekocht”. Men kon dan vanzelf opklommen. Toen is ook de techniek in de administratie doorgedrongen met boekhoudmachines, telmachines, hollerithmachines enz. Het werk vraagt daarvoor opmerkelijk minder geschoolde mensen; er zijn dan op zo'n administratieve afdeling maar enkele topfiguren nodig met verder een stel hulpkrachten voor welke laatste veel minder vooruitzichten bestaan. Het gevecht om een goede baan wordt daardoor heviger.

Reeds op veel jeugdiger leeftijd dan voorheen moet een jongen bepalen, wat hij worden wil, want al direct na de lagere school, soms zelfs op 11 of 12 jarige leeftijd moet uitgemaakt worden welke richting hij wil uitgaan. Hij is daarvoor eigenlijk nog niet rijp. De ouders zien het belang van een goede keuze in de regel beter in, stimuleren soms nogal hevig in een bepaalde richting, maar zoonlief is een andere mening toegedaan: op een gegeven moment kan het dan lelijk tussen zoon en ouders botsen.

Al heel jong kunnen kinderen een

beroepswens hebben; we hebben allemaal op een goed ogenblik chauffeur willen worden, een week daarna was machinist toch weer veel aantrekkelijker en dikwijls nog op dezelfde dag bleek het rijden met een vuilniswagen of het jagen op konijnen en wolven een veel mooier beroep. Terecht worden deze wisselende verlangens, deze beroepswensen niet serieus genomen. Bovendien zijn we er helemaal niet zeker van, dat de knaap ook geschikt is voor het beroep zijner keuze. Maar weten we dat wel, als de knaap 11 of 12 jaar is? Dikwijls is het te laat om nog om te gooien als ontdekt wordt, dat de keuze verkeerd is geweest; we zitten dan met de stukken, de ellende begint dan pas voorgoed. Het is dus uiteraard belangrijk om te weten of iemand geschikt is voor een bepaald beroep, maar daarvoor moeten we ook weten welke eisen dat bepaald beroep stelt. Deze twee factoren: de beroepenkennis en de beroepsgechtheid zijn op de dag van vandaag van zeer grote betekenis.

De beroepenkennis, de eisen die een beroep stelt, is een beroep, een vak apart geworden: geen enkele leek kan dit terrein nog overzien. Kon vroeger het hoofd van de school nog wel eens een aardige tip geven, tegenwoordig zit deze ook met de handen in het haar.

De beroepsgechtheid, het aanwezig zijn van de vereiste eigenschappen, is ook weer een vak apart. Het vaststellen van deze eigenschappen, het testen, gebeurt steeds veelvuldiger door speciaal geschoolde mensen: de psycholoog. Beide facetten: zowel de beroepenkennis als het testen, zullen we in een volgend artikel behandelen.

Bedrijfskennis, ook voor U!

Zoals wij in het septembernummer van de Lingot reeds bekend hebben gemaakt ligt het in de bedoeling van de Commissie „Opleidingen” om in het komende winterseizoen 6 of 7 voordrachtavonden te geven over Bedrijfskennis.

Deze avonden zijn bedoeld voor het gehele personeel, dus zowel employé's als arbeiders.

Wij zijn van de gedachte uitgegaan en deze gedachte is nog versterkt, door de suggestie, die wij van onze werknemers ontvingen, dat het wenselijk zou zijn wanneer onze mensen iets meer te weten zouden komen over ons bedrijf.

Het is gebleken dat vele werkers, die reeds jaren aan de K.Z.M. of G.M.E. zijn verbonden niet weten: waar b.v. de ertsen vandaan komen, waarom de zwavelzuurfabriek is opgericht naast de zinkbereiding, wat het doel is van de wervelovens, etc.

Dergelijke en vele andere vragen zijn dikwijls nog een gelaten boek.

De voordrachten worden zo opgezet dat ieder daadwerkelijk aan het dispuut kan deelnemen.

Een ieder kan vragen. Het is zelfs gewenst dat men zijn vragen nu reeds indient bij de Commissie. Wij kunnen dan de vragen ordenen zodat ze op het juiste moment beantwoord kunnen worden.

LEES ONZE OPROEP EN GEEF ER GEHOOR AAN DOOR U AAN TE MELDEN.

Waar U zich kunt melden? Bij de

Leden van de Arbeiders-Kern

Afd. Personeelszaken, Hr. Sutorius.

WAAR WERKT MIJN MAN.

De meeste vrouwen interesseren zich voor het werk van hun man en ook de meeste mannen stellen dat op prijs. Maar om deze interesse mogelijk te maken, moet men op de hoogte zijn van dit werk; niet alleen van de omgeving, maar — om onmiddellijk de kern der zaak te raken, d.i. de zinkfabriek — men moet toch ook iets weten van het proces, dat zich afspeelt in de fabriek; te beginnen met de aankomst van het zinkerts tot de aflevering van de blokkink en zwavelzuur, zoals deze in de handel komt.

Nu zijn het terrein en de gebouwen van de zinkfabriek taboe voor allen die er niet werken en dat is toch zo jammer! Want het gevolg hiervan is, dat, wanneer wij onze echtgenoten met hun collega's horen praten over wervelovens, naroozing, ketels, etc., wij absoluut niet weten, welke plaats deze in het zinkproces innemen.

Nu kan men natuurlijk redeneren: dan moeten die echtgenoten aan hun vrouwen, die 't naadje van de kous willen weten, maar precies uitleggen wat er zoal in de fabriek gebeurt! — Ik geloof dat hier in de praktijk weinig van terecht komt. Veel mannen hebben te weinig geduld om zolets duidelijk te maken, vooral als hun respectievelijke vrouwen de bekende technische knobel(!) missen....

Anderzijds als zij er wel in geslaagd zijn, zou het dan niet veel interessanter zijn, als de echtgenoten van het personeel der zinkfabriek in de gelegenheid gesteld zouden worden, de arbeid, die hier verricht wordt eens van dichtbij gade te slaan?

Met andere woorden: zou de Directie van de Kempensche Zinkmaatschappij bovengenoemd idee niet eens willen bestuderen? Heus, fabrieken bekijken is niet alleen mannenwerk! Er zijn legio vrouwen die dit even interessant vinden. Uit naam van dezen richt ik dus dit verzoek tot de directie: laat ons eens onder deskundige leiding een excursie maken

door de zinkfabriek! Het zal ongetwijfeld bijdragen tot een nog grotere werkkraft van onze mannen, daar wij door de kennis, die wij dan van de fabriek zullen hebben, hen beter zullen begrijpen en kunnen steunen in hun dagelijkse beslommeringen.

M. S.-S.

Naschrift van de Redactie: Wellicht stellen de dames ook belang in een of meer voordrachten uit de reeks „Bedrijfskennis”, waarvoor men zich bliksens de in dit nummer voorkomende inschrijvingsformulieren kan melden. Afhankelijk van de (te tonen) interesse zou zelfs overwogen kunnen worden een of meer voordrachten, speciaal voor de dames, te arrangeren.

EEN KLEINE VERGISSING.

In het vorige nummer van de Lingot wordt ergens gesproken over de kazemat op ons fabrieksterrein als van een „rijkseigendommen”. Normaliter zijn kazematten inderdaad eigendom van de Staat, maar in dit geval is het niet zo. Om bepaalde redenen heeft ons bedrijf bedoeld bouwswel van het Rijk overgenomen zodat het wel degelijk een „fabriekseigendommen” werd.

Dit, om in de toekomst mogelijk misverstand te voorkomen. In verband hiermee een vraag aan onze lezers: Heeft iemand onder ons soms een idee op welke manier een nuttig (en vreedzaam) gebruik kan worden gemaakt van dat fortje? Zo ja; dan in de bus er mee!

Hersengymnastiek.

Bij sommige sollicitaties wordt de volgende vraag gesteld als „test” op de rekenvaardigheid. Het antwoord dient binnen anderhalve minuut gegeven te worden.

Als anderhalve man anderhalve vlaat in anderhalve minuut kunnen opeten, hoeveel man zijn dan nodig om 60 vlaaien in 30 minuten op te eten?

(Antwoord op blz. 4).

Cursus „Sleutel-Diploma”

Hebt U de sleutel reeds gevonden die tot meerdere kennis leidt?

Zo niet

meldt U dan voor deze cursus. Het diploma wordt door velen benijd!

(Hier afknippen en insturen aan Afd. Personeelszaken of aan Dhr. Bekkers, hoofd der school).

Ondergetekende.....

Kloknr.....

wenst zich in te schrijven voor de cursus tot het „Sleutel-diploma”.

DE AMICITIAAN

Balavond 1 oktober.

Ons herfstbal behoort weer tot het verleden. Het was er echt gezellig. Onder leiding van de zoon van onze penningmeester de heer Gerard Walt-hoff en met medewerking van het dansorkest „The Rhythm Stars” uit Nijmegen, hebben 112 aanwezigen zich uitstekend geamuseerd. We hoorden zelfs mompelen, dat het 't gezelligste bal van de laatste jaren was.

Leuk was, dat ook ons Kantoor den Haag „acte de présence” gaf. De Heer Mous had als steeds de zaal een fleurige aanblik bezorgd.

En nu maar afwachten hoe ons grote carnavalsbal op 11 februari zal worden.

Bridge-drive 26 oktober.

Op het ogenblik dat we dit schrijven moet onze jaarlijkse bridge-drive nog gehouden worden. Wanneer de voortekenen echter niet bedriegen wordt deze drive een denderend succes. Het aantal prijzen voor deze drive beschikbaar gesteld heeft zelfs onze stoutste verwachtingen overtroffen. Konden we het vorige jaar 77 bridgers met een prijs gelukkig maken, dit jaar kunnen het er 99 zijn en dit aantal had gemakkelijk boven de honderd gelegen, wanneer we er niet naar gestreefd hadden de kwaliteit van de prijzen — 't vorige jaar toch al geweldig — verder op te voeren.

Aan de edele gevers ook vanaf deze plaats reeds onze hartelijke dank.

Wanneer nu ook het aantal inschrijvingen voor de drive meevalt (vorig jaar 124), ja dan is de Amicitia-drive in een betrekkelijk zeer korte tijd uitgegroeid tot één van de grootste bridge gebeurtenissen in de naaste omgeving.

Boom en Mens op 9 november.

Wij vestigen er de aandacht op, dat ons lid de heer B. Mous op woensdag 9 november een lezing zal houden over het onderwerp „Boom en Mens”. De Heer Mous, die mede uit de aard van zijn werk, maar o.i. bovenal als liefhebber een uitstekend natuurdeskundige is, zal ons zeker weten te boeien.

Alleen begrijpen we nu nog niet, wat de mens met de boom te maken heeft, of dat nu betrekking heeft op onze jeugdtijd, toen we nog door het laantje zwierven of op ons gedrag als „boom”? We zijn wel benieuwd.

Introductie van huisgenoten en bekenden is vanzelfsprekend toegestaan.

Het Geheim van Dr. Spencer.

Op woensdag 23 november treedt dan onze toneelclub weer voor het voetlicht. Ditmaal met het geheimzinnige spel over een zekere Dr. Spencer. Een soort thriller, maar niet van de goedkoopste soort. Onze collega's zijn onder leiding van de heer Wolters volijverig aan het studeren. Het is een moeilijk stuk, maar dat mocht het ook zijn. De „baby van duizend weken” had de meeste medespelers de nodige ervaring bijgebracht, zodat we nu ook hoger mochten grijpen. Prettig voor regisseur en spelers is, dat men het stuk ook in een uiteraard zeer leerzame life-uitzending op 12 oktober heeft kunnen zien. Toen kon n.l. dank zij de bemoeiingen van onze heer Steven in Hilversum de uitvoering bijgewoond worden van het toneelgezelschap van de Ned. Radio Unie. Op zaterdag 5 november gaat ons gezelschap het stuk nog een keer zien, het wordt dan opgevoerd in Heusden aan de Maas door het toneelgezelschap „Het Forum”. U ziet onze toneelkring

krijgt reeds de nodige onmisbare relaties.

Natuurlijk zullen ook wij op 23 november verschillende gasten, onder wie zelfs de kern van het bekende Eindhovense toneelgezelschap „De Jonge Spelers”, mogen begroeten.

Houdt ook U de 23ste november vooral vrij. Uitvoerige mededelingen waarbij toegangsprijzen — we hebben gebroken met alles voor niets — plaatsbespreken etc., volgen per circulaire.

De Heer H. Jacobs exit.

Onze collega de heer H. Jacobs, chef van de afdeling Personeelszaken heeft op 15 oktober de dienst van de fabrieken op eigen verzoek verlaten. In november 1947 kwam de heer Jacobs in dienst van de „Kempensche”, zodat hij bijna 8 jaren in ons midden heeft vertoefd.

Wij wensen de heer Jacobs, die zich mettertijd in Delft, waar hij zijn nieuwe werkkring heeft gevonden, alle goeds.

Amicitia waarvan hij enkele jaren een trouw secretaris was, zal hem zeker niet vergeten.

De Heer Steinhaus in Brazilië.

Ons oud lid de heer Steinhaus, die op 1 september de dienst verliet, is naar men ons van bevriende zijde heeft medegedeeld vlot in Brazilië gearriveerd.

Hij zit nu trouwens wel wat erg dicht bij het onrustige Argentinië. Hij behoeft echter gelukkig niet van het „peron” (Wim Kan) gebruik te maken.

De Heer L. Coenegracht 30 jaar in dienst.

Ook al wordt een 30 jarige dienst-tijd niet gevierd, we willen toch gaarne even aan de vergetelheid ontrukken, dat ons lid de Heer Lambert Coenegracht op vrijdag 11 november a.s. de dag herdenkt, dat hij voor 30 jaar in dienst van de fabrieken trad. Nog vele jaren Heer Coenegracht.

Dans- en balletcursussen.

Wegens onvoldoende deelname zullen deze winter geen dans- en balletcursussen georganiseerd worden.

Carnavalsbal 11 februari.

Bent U al begonnen met de uitvoering van de ongetwijfeld reeds door U beraamde plannen, in welk costume U op 11 februari onze grote carnavalsbal gaat bezoeken?

Wij van onze kant zijn druk doende om één of twee werkelijk prima orkesten te engageren, orkesten die volkomen passen in de sfeer van een carnavalsbal.

HUMOR VAN ACHTER HET IJZEREN GORDIJN.

Wij lezen in „De Tijd”:

Op een roemeense school vraagt de leraar aan de klas, wie kan vertellen welke nationaliteit Adam en Eva bezaten. De ene leerling na de andere zegt het niet te weten, daar de „kameraad leraar” hun hierover nooit iets verteld heeft. Wanneer tenslotte de beurt aan Michael is, aarzelt deze even maar antwoordt dan: Volgens mij moeten zij van de Sovjetnationaliteit zijn geweest, want ze waren naakt, ze waren hongerig en aten daarom van de verboden vrucht, maar ondanks dat alles geloofden zij toch, dat zij in een paradijs leefden..

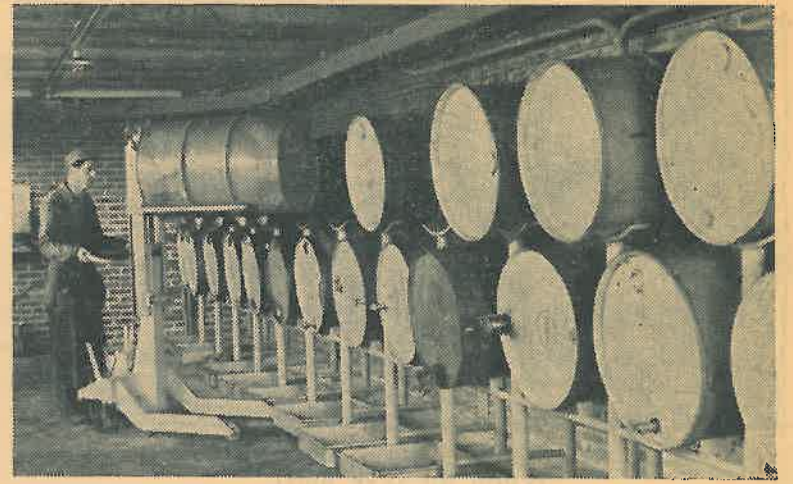
De anatomie van de Zinkfabriek

In de vorige „Lingot” las ik een verhaaltje en dat schreef iemand met een heel moeilijke naam, dat de haven de slokdarm en de endeldarm was van het bedrijf. Ik wist niet, dat deze twee darmen zo door elkaar lopen, dat ze allebei praktisch het zelfde werk moeten doen. Gelukkig is dit in ieder geval bij ons mensen niet zo.

Als ik de zinkfabriek in dezelfde geest blijf bekijken als die man met die heel moeilijke naam, zou ik de portiersloge de neus willen noemen. 's Morgens om half acht begint deze neus te snuiven en haalt iedereen en alles binnen, wat in haar snuifgebied komt. Om twaalf uur precies moet die neus geweldig niezen en alles wat ze 's morgens in ruim een half uur tijd opgesnoven heeft, niest ze nu in twee minuten uit en zo de neusgaten groter waren nog sneller.

Toch moet het wel goed zijn in die neus want om kwart voor een, komt al het sneuvel weer naar de neus terug en de neus snuift alles weer op. Om precies vijf uur weer een grote nies en alles is weer uit de neus verdwenen. Hoe het komt, dat het niezen veel vlotter gaat als het snuiven, is voor mij een geheim wat ik maar kinderlijk zal aanvaarden.

Het kantoor zijn de hersenen van dit grote lichaam. Natuurlijk zitten in het lichaam verspreid ook nog wel kleine hersentjes. Deze grote herse-

Een stukje smeerdienst.

nen staan met de kleine hersentjes in verbinding door zenuwdraden, ook wel de telefoon genoemd. Deze zenuwdraden worden gebruikt, als er zeer dringende gevallen tussen de hersenen en de hersentjes afgehandeld moeten worden. Is er geen haast bij, dan worden de boodschappen doorgegeven door een wat tragere zenuwdraad n.l. een interne communicatiedienst op twee wielen. Ik heb horen

zegen dat een nogal groot hersentje een zenuwdraadloze verbinding krijgt, ze noemen dat mobilfoon. Dit hersentje hoeft dan alleen maar hardop te denken en deze gedachte wordt dan zomaar draadloos en supersnel overgebracht naar de plaats van bestemming. Daar zal wel atoom of zo iets geheimzinnigs achter zitten denk ik.

Enfant terrible.

Uit de Personeelskartotheek.

In dienst getreden:

- 17-9-'55 A. A. v. d. Kruys, Kruisboomstraat 7, Heeze, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 2794.
- 22-9-'55 M. E. Winters-Vos, Stationsweg 41, Budel, gehuwd, afd. corveediens, nr. 3577.
- S. Beyman, Nieuwstraat 16, Weert, ongetrouwd, afd. onderhoud, nr. 3579.
- J. Feijen, Grevenbroekstraat z/n, Hamont, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 3578.
- 23-9-'55 M. Jorissen, Dorplein 123, Budel, ongetrouwd, afd. corveediens, nr. 3580.
- 26-9-'55 P. M. v. Roy, Schoordijk 19, Budel, ongetrouwd, afd. k.t.o., nr. 3582.
- H. Berger, Winterdijk 10, Kaulille, ongetrouwd, afd. k.t.o., nr. 3581.
- 27-9-'55 A. Dielissen, Kerkstraat 11, Budel, ongetrouwd, afd. bedrijfsschool electriciens, nr. 3583.
- 29-9-'55 M. H. Huibers, Grensweg 9, Budel, ongetrouwd, afd. werkplaats G.M.E., nr. 1532.
- G. M. v. d. Rieth, Willem I straat 12, Weert, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 2788.
- J. Didden, Bergeind 21, Achel, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 3255.
- J. M. Stienen, Hoekstraat 1, Weert, ongetrouwd, afd. pletterij, nr. 3584.
- 3-10-'55 S. M. Timmermans, Schoordijk 28, Weert, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 3585.
- 6-10-'55 L. J. Rijnkens, Dorp z/n, Kaulille, ongetrouwd, afd. k.t.o., nr. 3587.
- M. M. Driesskens, Raak 80, Kaulille, ongetrouwd, afd. werkplaats, nr. 3586.
- G. J. Aarts, Gr. Schoterweg 12, Budel, gehuwd, afd. centrale, nr. 2241.
- 7-10-'55 J. Th. Verspagen, Geuzendijk 9, Weert, ongetrouwd, afd. pletterij, nr. 3589.
- 8-10-'55 H. M. Houben, Dorplein 5,

- Budel, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 3588.
 - 9-10-'55 J. M. Verheyden, Gr. Schoterweg 65, Budel, gehuwd, afd. onderhoud G.M.E., nr. 1173.
 - 10-10-'55 A. Claes, Rietstraat 28, Overpelt, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 3592.
 - L. Smeets, Kerkstraat 99, Lozen, Bocholt, ongetrouwd, afd. k.t.o., nr. 3590.
 - L. J. Nouwen, Mulck 18, Hamont, ongetrouwd, afd. zinkovens, nr. 3591.
- Overplaatsing.**
- 12-9-'55 H. Gommers, Dorplein 19, Budel, van zinkovens naar werkplaats, nr. 2157.

Een idee?

In de bus er mee!

Vertrokken.

- A. Mispoulier, afd. zinkovens. W. J. Kneepkens, afd. bedrijfsschool werkplaats. P. H. Saes, afd. sm.tech. dienst. A. H. Verleun, afd. centrale. P. v. Weert, afd. zinkovens. H. Stam, afd. k.t.o. A. F. v. Hoof, afd. cadmiumfabriek. P. J. Looijmans, afd. k.t.o. J. Th. Kneepkens, afd. cadmiumfabriek. J. M. Verhees, afd. korrelinstallatie. J. G. Janssen, afd. k.t.o. J. M. Prinzen, afd. zinkovens. P. J. v. Houtert, afd. beplanting.
- In militaire dienst:**
- 26-9-'55 W. Kuypers, Dorplein 97, Budel, afd. zinkovens, nr. 3161.
- Terug uit militaire dienst:**
- 29-9-'55 P. J. Houben, Dorplein 5, Budel, ongetrouwd, afd. k.t.o., nr. 2455.
 - 3-10-'55 J. Horijon, Leukerstraat 69, Weert, gehuwd, afd. naroostring, nr. 1424.
 - J. Gommers, Dorplein 70A, Budel, gehuwd, afd. zinkovens, nr. 2200.
- Gehuwd op:**
- 3-10-'55 W. M. Lormans, Dorplein 5, Budel, nr. 4132 met mej. J. W. H. Bos.
 - 7-10-'55 H. P. Bongers, Gasdijk 5, Nederweert, nr. 2309, met mej. A. Th. Slaats.
- Geboren in het gezin van:**
- J. v. Kessel, Fabriekstraat 11, Budel, nr. 3073, een dochter op 27-9-'55.
 - J. L. Grein, Dorplein 101, Budel, nr. 2556, een zoon op 1-10-'55.
 - H. Duisters, Dorplein 13C, Budel, nr. 442, een zoon op 1-10-'55.
 - H. v. Mierlo, Bosch 21, Budel, nr. 479, een zoon op 8-10-'55.
- Overleden op:**
- 18-9-'55 Joanna A. H. Huibers, dochtertje van H. G. Huibers, nr. 849.
 - 19-9-'55 Margaretha M. Biessen, dochtertje van M. G. Biessen, nr. 1502.

VOLONTAIRS.

Vertrokken.

- 26-9-'55 M. Wildschut, Dorplein 5, Budel, afd. cadmiumfabriek, nr. 1525.
- 29-9-'55 G. v. Vucht, Dorplein 5, Budel, afd. loodfabriek, nr. 1417.
- 1-10-'55 J. Liebrecht, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3503.
- 8-10-'55 A. Frederiks, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3531.
- P. J. Weijts, Dorplein 5, Budel, afd. werkplaats, nr. 3498.

VOORDRACHT-AVONDEN

Bedrijfskennis.

WEET U reeds alles van het bedrijf?

Zo neen, meldt U dan aan als

„VRAGENSTELLER”.

Zo ja, meldt U dan ook.

WANT „specialisten” hebben wij ook nodig.

(Hierlangs afknippen en insturen aan Afd. Personeelszaken of Arbeiderskern)

Ondergetekende.....

Klokno.....

neemt gaarne deel aan de voordracht-avonden Bedrijfskennis.

„Eigen haard is goud waard”.

Vraagt dus inlichtingen over de bouw van een EIGEN woning. (Kamer 37, Tel. 10)

A. B.

Autobusdienst Weert-Dorplein v.v.

Dienstregeling October 1955

Goedgekeurd bij besluit van de Rijksinspecteur van het Verkeer te Maastricht, van 29 Sept. 1955 no. L.Lb. 36-55-2.

Weert — Dorplein — De Kempen

Aankomst trein uit Eindhoven ●6.34 ●7.24 8.49 10.49 12.49 14.49 16.49 18.49 21.49 22.49 22.49
Aankomst trein uit Roermond ●6.52 8.52 10.52 12.52 14.52 16.52 18.52 21.52 22.52 22.52

K.M.	1	3	5	7	9	11	13	15	17	19	21	23	25
0 Weert-Station	●6.30	●7.06	●7.40	●9.00	●11.45	13.00	†15.10	w16.57	17.27	●19.00	†22.00	†23.00	n23.30
10 Dorplein	●6.45	●7.21	●7.55	●9.15	●12.00		†15.25	w17.12	17.42	●19.15	†22.15	†23.15	n23.45
De Kempen-grens						13.15							

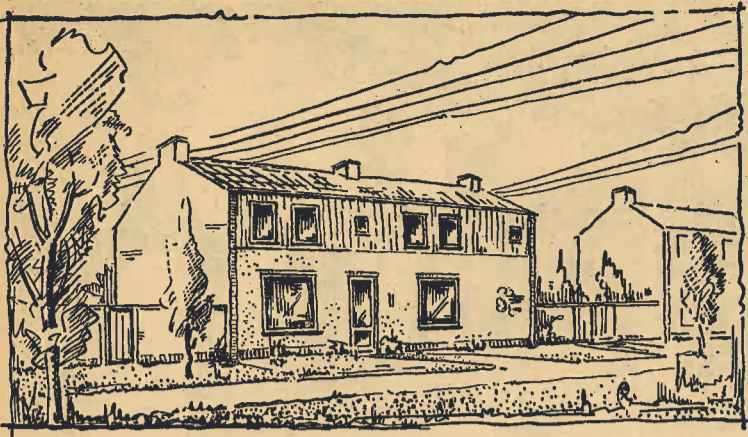
K.M.	2	4	6	8	10	12	14	16	18	20	22	24	26
De Kempen-grens						13.15							
0 Dorplein	●6.50	●7.22	●8.00	9.20	●12.02	13.20	†15.27	w17.12	17.42	●19.15	†22.15	†23.16	n23.46
10 Weert-Station	●7.05	●7.37	●8.15	●9.35	●12.17	13.40	†15.42	w17.27	17.57	●19.30	†22.30	†23.31	n 0.01

● = Loopt alleen op werkdagen
† = Loopt alleen op Zon- en Feestdagen
w = Loopt alleen op werkdagen behalve Zaterdag.
n = Loopt alleen op Zaterdag

Onder Feestdagen worden verstaan: Nieuwjaarsdag, 2e Paasdag, Hemelvaartsdag, 2e Pinksterdag, Maria ten Hemelopneming Allerheiligen, 1e en 2e Kerstdag.

Halten op verzoek: Weert Tricotagefabrieken Beeren, Kazerne, IJzerenman, Sluis 16.

De ondernemer is niet aansprakelijk voor eventuele schade door vertraging in de loop der bussen, door uitvallen van busdiensten of door gebrek aan plaatsruimten aan reizigers veroorzaakt.

Wordt dit UW huis?

Het kan. Op UW EIGEN grond en op gemakkelijke condities!

Vraagt inlichtingen: Kamer 37, Telefoon 10.

Maar wacht er niet langer mee.

Hoe staat het bij ons?

Dezer dagen heeft de bekende directeur Huub van Doorne van de DAF-Autofabrieken in Eindhoven een aantal problemen aangesneden, waarmede Nederland steeds meer te maken krijgt, naarmate het zich verder ontwikkelt tot een industrieland.

Hij heeft daarbij nog eens duidelijk gemaakt, dat de administratie in de bedrijven steeds meer gemechaniseerd wordt, waardoor, naast enige zeer bekwame topfiguren steeds minder krachten, althans aan mannelijk personeel, nodig zijn. Daartegenover worden aan de productie steeds hogere eisen gesteld, zodat uiteindelijk de man in de overvall betere kansen geboden zullen worden dan zijn collega met de witte boord.

Het wordt dus dringend tijd dat de scholen zich distancieren van de opvatting, dat zij die niet goed kunnen studeren of minder intelligent zijn, nog wel juist geschikt zijn voor de ambachtsscholen. Dat is niet alleen funest voor de leerlingen zelf, maar ook voor de industrie, die alleen goed kan blijven functioneren met knappe vaklui.

Gelukkig is er echter — zij het nog langzaam — een verbetering te bespeuren. De jongeren tonen een toenemende belangstelling voor de industrie. Belangrijk in dit groeiproces is daarom ook, hoe het uithangbord van de industrie is. De DAF besteedt daarom alle aandacht aan de kleding van het personeel. Aan de kantines, kleed- en wasgelegenheden wordt alle zorg gegeven. Er wordt naar gestreefd, dat iedere werknemer gewassen naar de kantine gaat. Het zou ook zo moeten zijn, dat niemand ongewassen of in overvall de poort verlaat. Aldus directeur Huub van Doorne.

Niemand van ons zal kunnen zeggen, dat hier geen rake dingen aangesneden zijn. En onwillekeurig vraagt men zich af, hoe het vooral t.a.v. het laatste het wel bij ons staat. Ook hier streeft de directie er serieus naar de was- en kleedgelegenheden voortdurend te verbeteren, veel zelfs heel veel is er op dit terrein in de laatste jaren ten gunste veranderd. De belangstelling die ook onze werknemers voor deze verbeteringen tonen, is in het algemeen zeer verheugend. Men leert

het waarderen, steeds meer van onze mensen wassen zich dan ook voor ze de portiersloge passeren. Het historische voorval van de arbeider die geen sokken droeg en zijn voeten ook nog niet waste en daarop reageerde met: „het wassen is alleen voor viezerikken”, is al heel ver verleden tijd. Maar er zou nog veel meer gedaan kunnen worden. Wat zou het een prettige indruk maken indien ook bij ons niemand ongewassen of in overvall de poort uitwandelde. Het zou niet alleen een weldaad zijn voor het uithangbord van onze fabrieken maar ook voor moeder de vrouw. Wat een genot ook voor haar wanneer vader en zoon behoorlijk gekleed en gewassen thuiskomen. Niet alleen geen geïmponeerder meer thuis, maar ook veel sneller aan tafel en dus eerder klaar.

Laat het ons eens proberen, het kost zo weinig tijd en inspanning en het geeft zo'n groot genot en voldoening, voor allen. En wellicht komen we dan mettertijd ook op gewone schoenen naar ons werk, want pantoffels mogen thuis tot onze heerlijkste voetbekleding behoren, om er mee naar ons werk te gaan, neen dat lijkt ons toch niets.

Jéha.

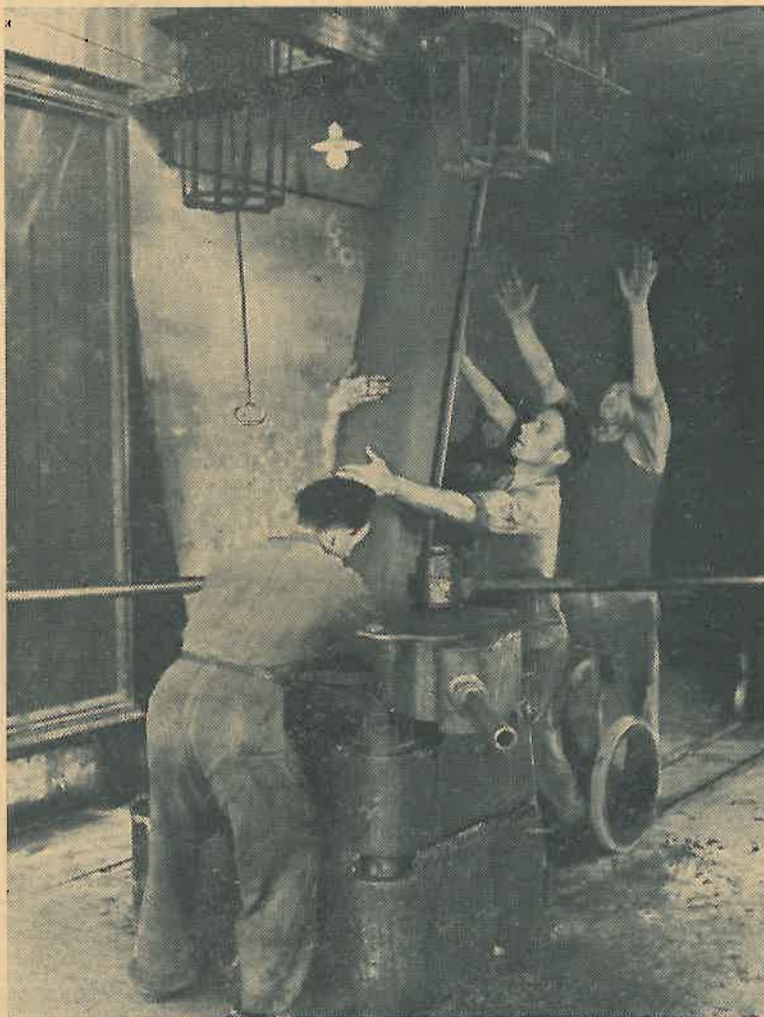
Dankbetuiging

Langs deze weg betuig ik mijn oprechte dank aan de directie van de N.V. Gemengde Metaalartsen en Zinkfabriek te Budel, voor de pensioenregeling, die getroffen is, bij het bereiken van mijn 65 jarige leeftijd.

Ook dank ik bedrijfsleider en verder personeel aan de haven voor de prettige samenwerking, al die jaren ondervonden.

Speciaal de Heren Kapiteins een bijzonder woord van dank voor de hartelijke omgang en vriendschap, die ik steeds heb mogen ondervinden, al die 17 jaren, dat we samen werkten.

TH. JANSSEN-RENNINGS
Kapitein Maurits III
thans Boudewijnstr. 77,
Rotterdam Z.

In de Retortenfabriek. - Gespannen aandacht.

Wat KAN zegt!

Het behoort tot één onzer gewoonten ieder jaar WIM KAN, één onzer grootste kleinkunstenaars (met een grote K) te gaan zien en horen.

Altijd weer opnieuw is het een ware verademing naar Kan te luisteren. Hij moge dit jaar iets minder „sterk” zijn, goed is en blijft hij altijd.

De kracht van een Kan is, dat hij ons de mensen laat zien, zoals ze werkelijk zijn, maar hij doet 't op een manier, dat het juist niet op ons slaat. Het is z'n grote verdienste met alles de spot te drijven, zonder er zelf door geraakt te worden.

Zeer goed vonden we b.v. zijn scène — ook al speelde hij daarin zelf niet mee — van „8 mensen laten U in 7 minuten de wereld zien”.

Een jong paartje dat trouwplannen maakt, een dienstmeisje aan het stofzuigen: „gaan jullie nu op zij, anders komt die kamer nooit klaar”; de stem uit de luidspreker waarschuwend woorden laat horen over „waar wij mensen dreigen terecht te komen”. Moeder achter de naaimachine zittend, het dochttertje op de achtergrond tussen het leren door: „Moeder wanneer gaan we nu eten, 'k heb zo'n honger”. Tuusen door komt een generaal op: „'k heb zo juist het commando van de Nato over 140 gevechtssklare divisies overgenomen”; keert terug: „'k ben zo juist afgetreden”; komt weerom: „'k heb het commando weer op mij genomen, het zijn nu 279 divisies”. Een andere figuur komt het toneel op en roept: „meldt U bij de marechaussée, een lol dat we er hebben”; een ambtenaar van de belastingen passeert, een ambtenaar voor

woningen gaat voorbij; de kleine meid komt hollend binnen: „Moeder er zitten twee kerels in de keuken”; wat doen ze vraagt Moeder, antwoord: „ze zitten atomen te splitsen” etc. etc.

Voelt U in alles de fijne nuances? In alles wat Kan zegt bespeurt men de realiteit van het leven, van mensen's doen en laten, maar hij laat het ons voelen op een vaak bijtende, spottende, ironische manier, maar toch ook weer met een onderton van, zo is het nou wel, maar wat doe je er aan, verander het maar eens.

Wij mogen levenskunstenaars zoals Kan er één is, dankbaar zijn, dat ze ons het leven met zijn vaak vele zorgen en beslommeringen en in al zijn tragiek, ook van een andere zijde laten zien.

En zo is het goed, we zouden anders te ernstig, wellicht te serieus zijn, maar desondanks, alles op zijn tijd.

Als U de gelegenheid hebt, gaat U Kan dan eens zien.

Jéha.

ANTWOORD OP DE VLAAIEN- ETERS VRAAG. PAGINA 2.

Als anderhalve man anderhalve vlaai in anderhalve minuut opeten, kunnen twee keer zoveel mannen twee keer zoveel vlaaien eten in dezelfde tijd. Drie man eten dus drie vlaaien in anderhalve minuut; in dertig minuten dus 20 x zoveel of 60 vlaaien.

Er zijn dus drie man nodig om 60 vlaaien in 30 minuten te eten. (Als ze dan nog leven tenminste).

Cultuur en Ontspanning.

Agenda

Ontspanningsgebouw.

Woensdag 26 October: Bridge-drive Amicitia.

Dinsdag 8 November: C.G.: Lotte Goslar en haar ensemble. Mimische dansen.

Woensdag 9 November: Lezing dhr. B. Mous over „Boom en Mens” voor Amicitia.

Woensdag 23 November: Toneelavond Amicitia „Het Geheim van Dr. Spencer”.

Dinsdag 29 November: K.R.O.-avond. Revue „Daar zijn we weer”.

N.B. Voor agenda December e.v. zie de Lingot van 30 September j.l. Voor film raadplege men de aanplakbiljetten op de aanplakborden aan de fabriek en cantines.

CYCLOON 3 ANTWOORDT NIET.

Vrijdag 14 oktober opende het Cultureel Genootschap Weert haar nieuwe winter-cyclus met een uitstekende opvoering van „Cycloon 3 antwoordt niet” (Les Cyclones) van Jules Roy in een vlotte vertaling van C. W. van Veenendaal en onder regie van Cas Baas, die tevens het decor ontwierp.

Dit stuk van Roy, een Franse vliegerschrijver is een toekomstfantasie en speelt in luchtvaartkringen. Er is een nieuw vliegtuig ontworpen, maar bij de proefvluchten komt de ene piloot na de andere om het leven. Ondanks alle stoutmoedigheid, doorzettingsvermogen en vliegers-eer vragen de achterblijvers zich af wat er gebeurt, wat de oorzaak is, want zelfs de mens, die verandert in een vliegende ster is gebonden aan de aarde; zijn dood wekt, ook bij de uitzonderlijke mens verdriet want ook deze kent liefde en heeft groot verantwoordelijkheidsgevoel.

Dit gegeven werd door Roy in keiharde dialogen uitgewerkt en door Puck suggestief vertolkt. Een goed voorbeeld van modern toneel, waarvoor het publiek zich zeer dankbaar toonde.

Deze eerste cyclus-avond werd aangeboden aan de Zeereerw. Heer Evers, Moderator van het C.G. bij gelegenheid van diens zilveren priesterfeest. De reeks, welke ditmaal uit zeven avonden bestaat was reeds enige weken tevoren meer dan volgeboekt, zodat al te veel liefhebbers teleurgesteld moesten worden wegens plaatsgebrek en ook introductie dit seizoen niet mogelijk zal zijn.

Zoals de voorzitter van de Cyclus-commissie in zijn inleidend woord opmerkte is deze overweldigende belangstelling verheugend. Van de andere kant is het spijtig dat Weert zelf nog steeds niet beschikt over een behoorlijk geoutilleerde toneelzaal om deze en dergelijke belangstelling te kunnen verwerken. Het is bekend, dat dit onderwerp in overheidskringen veel aandacht heeft doch men zou wensen dat er méér enthousiasme van particuliere zijde opgebracht werd opdat eindelijk een gelegenheid wordt geschapen de culturele uitbouw in het land van Weert parallel te doen lopen met de materiële vooruitgang.

Met dat al is men de directie van de K.Z.M. te meer erkentelijk voor de gastvrijheid welke het Cultureel Genootschap in de keurige ontspanningszaal geniet.

Kennis is macht!

Volg daarom de cursus van het Sleutel-Diploma. Vul vandaag nog achterstaand formulier in.

Ons huisdier de hond.

V

De vorige keer waren we geïndigd op het ogenblik, dat U de jonge hond thuis hebt.

Veel tijd en overleg en een toch altijd nog behoorlijke som gelds waren nodig om Uw gezonde jonge rashond thuis te krijgen. Maar nog veel meer tijd en geduld zullen moeten volgen voor U uw puppie groot en klaar hebt.

Laat ons beginnen met één van de belangrijkste onderdelen van het grootbrengen, de voeding.

Hoofdbestanddeel der voeding moet zijn vlees en nog eens vlees. Er zijn liefhebbers — ze behoeven niet op een paar centen te kijken — voeren uitsluitend vlees. Men mag dan wel eens zeggen, dat alleen vlees voeren te eenzijdig is, maar wij (onze honden bedoelen we) doen het er hun hele leven voor. Waarmede we maar willen aantonen, hoe belangrijk vlees voor de hond is. Zijn gebit, zijn bouw en ook zijn afkomst duiden er trouwens ook op, dat de hond van nature een vleeseter is.

Naast veel vlees is het voornaamste en dat heeft nu ogenschijnlijk niets met de voeding te maken, is beweging, veel beweging en water, gewoon fris water.

Op het rantsoen van vlees, water en beweging krijgt U uw hond niet alleen groot maar U houdt hem ook gezond.

U zult zich afvragen wat voor vlees? Als Uw beurs het maar enigszins toelaat paardevlees, rundvlees is ook uitstekend, echter iets minder krachtig en daarnaast is het beduidend duurder als paardevlees. Hoeveel U moet voeren? Vanaf 8 weken oud circa 200 gram per dag in de vorm van gehakt, circa 300 gram vanaf 3 maanden

den en dan in dubbelsteentjes en daarna het rantsoen in steeds grotere stukken op laten lopen tot ca 500 gram op 6-maanden-leeftijd. Deze ration geldt voor een pup en opgroeiende hond van een middelgroot ras, dus airedale terriers, boxers, doberman pinschers etc. Grotere en kleinere rassen naar verhouding.

We horen U al zeggen, wij geen hond, dat wordt ons te duur, een pond paardevlees per dag betekent een uitgave van om en nabij een tientje per week, ga maar aanstaan. Ja een hond houden uit voordelighedsoverwegingen bestaat niet. Zeker U kunt hem „helaas” ook groot krijgen met afval en restjes, maar Uw hond wordt er ook naar.

Natuurlijk is goed vlees ook door ander redelijk voedsel te vervangen, we denken b.v. aan pens (circa 25 cent per kg) maar geeft U het niet altijd en als U het voert, verhoogt dan het rantsoen, want in verhouding tot gewoon vlees heeft Uw hond er meer van nodig.

Het vleesrantsoen kunt U over de gehele dag verdeeld aanvullen met 50 gram oudbakken bruinbrood, een ei, 25 gram fijngehakte en gekookte zoutloze groente, 1 eetlepel boter of zoete kaas, 25 gram kalfsbolletjes en 3 x daags een theelepel levertraan en 3 x daags een theelepel kalk. Dit alles voor een pup van 2 tot 3 maanden en ook deze hoeveelheden behalve die van levertraan en kalk langzamerhand opvoeren.

Maar nu houden we er snel mee op, want we zien, dat we al teveel ruimte van de Lingot in beslag hebben genomen. De volgende keer verder. Jéha.